

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 13 października 2020 r.

Pozycja 297

POSTANOWIENIE

z dnia 22 lipca 2020 r.

Sygn. akt Ts 70/18

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Wojciech Sych – przewodniczący

Jakub Stelina – sprawozdawca

Andrzej Zielonacki,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 15 stycznia 2020 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej MKS sp. z o.o.,

p o s t a n a w i a:

uwzględnić zażalenie i nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 26 kwietnia 2018 r. (data nadania), MKS sp. z o.o. (dalej: skarżąca) zarzuciła art. 17 pkt 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.; obecnie: Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, ze zm.; dalej: k.p.c.) niezgodność z art. 45 w związku z art. 2 Konstytucji w zakresie, w jakim:

a) „wskutek rozwoju judykatury przepis ten poddaje pod wyłączną właściwość sądów okręgowych jedynie roszczenia niemajątkowe podczas, gdy gramatyczna i celowościowa wykładnia normy prawnej poddaje pod wyłączną właściwość sądów okręgowych roszczenia, których podstawą jest ochrona praw niemajątkowych i ewentualne dochodzenie wraz z nimi roszczeń majątkowych związanych z ochroną tychże praw niemajątkowych”,

b) „przepis ten nie wskazuje katalogu praw majątkowych i niemajątkowych, od którego zależy rozpoznanie sprawy przez właściwy sąd”.

2. Postanowieniem z 15 stycznia 2020 r. Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu, stwierdzając, że skarga została wniesiona po upływie terminu, o którym mowa w art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393, ze zm.; dalej: u.o.t.p. TK). W uzasadnieniu przedmiotowego postanowienia stwierdzono, że zwolnie-

nie z obowiązku reprezentowania skarżącej przez pierwszego pełnomocnika, jak i wyznaczenie kolejnego, nie miało wpływu na bieg terminu do wniesienia skargi konstytucyjnej.

3. W zażaleniu z 27 stycznia 2020 r. (data nadania) na powyższe postanowienie skarżąca zarzuciła Trybunałowi błędne uznanie, że skarga konstytucyjna została wniesiona po upływie przepisanego terminu.

Zdaniem skarżącej, art. 44 ust. 3 pkt 1 u.o.t.p. TK, odczytywany łącznie z art. 118 § 1 k.p.c., powinien być rozumiany w ten sposób, że o dalszym biegu terminu do wniesienia skargi decyduje dokonanie zawiadomienia pełnomocnika o jego ustanowieniu przez sąd, a nie przez okręgową radę adwokacką lub radę okręgowej izby radców prawnych. Podkreśla ona, że zgodnie z art. 117³ § 2 k.p.c., organ wyznaczający pełnomocnika zawiadamia o tym fakcie sąd, który dopiero następnie ustanawia go pełnomocnikiem. W związku z powyższym – w ocenie skarżącej – skoro jej pełnomocnikowi nie doręczono orzeczenia sądu, o którym mowa powyżej, to w konsekwencji nie mogło nastąpić wznowienie biegu zawieszonego terminu.

Niezależnie od powyższego – zdaniem skarżącej – uznanie, że zmiana pełnomocnika z urzędu nie ma wpływu na bieg terminu do wniesienia skargi konstytucyjnej, prowadzi do pozbawienia jej prawa, o którym mowa w art. 79 Konstytucji. Wskazuje, że nie miała ona wpływu na czas trwania procedury zmiany pełnomocnika.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p. TK), skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Trybunał, w składzie trzech sędziów, rozpatruje zażalenie na posiedzeniu niejawnym. Bada w szczególności, czy w wydanym postanowieniu prawidłowo stwierdzono istnienie przesłanek odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

2. Trybunał Konstytucyjny w obecnym składzie stwierdza, że zarzuty sformułowane przez skarżącą w zażaleniu uzasadniają nadanie skardze dalszego biegu.

3. Zagadnienie wpływu zmiany pełnomocnika z urzędu na bieg terminu do wniesienia skargi konstytucyjnej było dotychczas przedmiotem nielicznych orzeczeń Trybunału. Z ich analizy wynika, że stanowisko Trybunału odnośnie powyższej kwestii jest niejednolite. Zdaniem Trybunału zachodzące wątpliwości wymagają zbadania na etapie rozpoznania merytorycznego sprawy.

Mając powyższe na względzie, Trybunał Konstytucyjny – na podstawie art. 61 ust. 8 u.o.t.p. TK – postanowił uwzględnić zażalenie i nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.